

«Юна на Главка да здраве. Ела Главке, (тъй пишаще Юна) съла утрѣ. Може да та обидѣхъ, но ще ти обадѣкъ какво престапление ти приписахъ. Отъ днесъ да са не плашишъ отъ египтенина, да не му са боишъ; казвашъ че вънъ отъ мѣрката си са обѣсилъ; но о, богое! боихъ са да не бы чрезъ спѣшилъ си отговоръ да съмъ паднал и азъ въ сѫщата погрѣшка. Прощай!»

Юна са върни съ писмото въ рѣка, което не посмѣя да прочете второю пѣть. Неблагоразумието и боязливостта сѫ обыкновенитѣ черти на любовнта. Недѣлъ като стана,

— Писа ли на Главка? — попытала.

— Да.

— Надѣякъ са че ще са благолари отъ писмопосителя ти.

Юна като забравя за една минута че безоката Недѣя не можеше да види впечатлението което ѝ докара прочитането на писмото на Главка, причерви са и не отговори.

— Искамъ да кажѫ, рече Недѣя съ гласъ полекъ, че пай малката студена фраза ще го огорчи и че пай малката сладка дума ще го благодари. Въ първия случай писмото проводете съ слугата, въ противния азъ ще го занесѫ този вечеръ.

— Че защо, Недѣя, попыта Юна безъ да удовлетвори тѣсъ чѣсть любопытството ѝ, защо да го занесешь ты?

— И тъй отговорътъ е благоволителенъ? Да, инакъ не можеше да бѫде! Кой ли може да бѫде къмъ Главка неблагорасположенъ?

— Мила моя, пзвика Юна не тъй като понапредъ свѣтиливо ты хортувашъ много распалено; Толко съ любезенъ ты са вижда Главкъ?

— Госпоже! Главкъ са показа къмъ мене каквото не ми са показва нито шастіето, ни богочетврътъ, показа са приятель!

Тъй въсторженъ и величествененъ бѣше отговорътъ, щото Юна покъртена душевно, наведе са и цѣлуи момичето.

— Ты исказвашъ признателностъ, туй е праведно; тогасъ защо да са свѣтили и азъ да кажѫ че Главкъ е достоинъ за твоята призвателностъ? Занеси ты письмцето, Недѣя, и са върни и на връщањето ти ако случайно не са намѣрилъ въ кѫщи, ще намѣримъ готова твоята стала близо до молята, Недѣя, азъ немамъ сестра, искашъ ли да ма имашъ за сестра? . . .

Тессалійката цалуна рѣката на Юна и смутена пѣкакъ ѝ рече:

— Прекрасна Юно! може ли да ти поискамъ една милостъ?

— Каквото поискашъ е прѣто.

— Сичкитъ свѣтъ прославя божественната ти хубостъ, но о, бо